

Sygn. akt II Ca 212/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Nowicka

Sędziowie: SO Alicja Chrzan

SO Piotr Rajczakowski

Protokolant: Bogusława Mierzwa

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2014r. w Świdnicy

na rozprawie sprawy

z powództwa **A. W.**

przeciwko **(...) spółce z o.o. w K. i Towarzystwu (...) S.A. w W.**

o zapłatę 4.059,32 zł

na skutek apelacji strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W.

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 14 stycznia 2014 r., sygn. akt I C 286/13

oddala apelację.

Sygnatura akt II Ca 212/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 14 stycznia 2014 roku w sprawie sygn. akt I C 286/13 Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zasądził od strony pozwanej (...) sp. z o.o. w K., Towarzystwa (...) S.A. w W.- (...) Centrum (...) we W. na rzecz powoda A. W. kwotę 3.645,33 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21 czerwca 2012 roku – z zastrzeżeniem, że spełnienie świadczenia przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego; w pozostałym zakresie powództwo oddalił; zasądził od pozwanych na rzecz powoda kwotę 820 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 617 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego z zastrzeżeniem, że spełnienie świadczenia przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego; nakazał pozwanym uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wałbrzychu kwotę 968,15 zł tytułem kosztów opinii, poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa z zastrzeżeniem, że spełnienie świadczenia przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 kwietnia 2012 r. M. W., będąca pracownikiem firmy (...), wyjeżdżała z parkingu przeznaczanego dla pracowników, kierując się na parking dla klientów. Za zakrętem, jadąc z prędkością około (...) km na godzinę,

przejechała przez przejście dla pieszych i w tym momencie zauważyła, iż w samochód uderzają od lewej strony wózki sklepowe, prowadzone przez pracownika firmy (...) Sp. z o.o. z/s w K., które zarysowały jej bok samochodu. Wózki te nie były niczym spięte, a pracownik nie był w stanie nad nimi zapanować. Zdarzenie tego rodzaju miało miejsce nie po raz pierwszy z udziałem B. K.. W wyniku zaistniałego zdarzenia uszkodzeniu uległ samochód marki R. (...) nr rej. (...), należący do A. W., który prowadziła jego córka – M. W.. Naprawa uszkodzonego samochodu została przez biegłego z zakresu techniki pojazdów samochodowych mgr inż. T. G. oszacowana na kwotę 3 545,33 zł. Firma (...) Sp. z o.o. z/s w K. jest ubezpieczona od odpowiedzialności cywilnej w (...).

Sąd Rejonowy wydając powyższy wyrok wskazał na treść art. 430 k.c., art. 805 § 1 i 2 k.c., art. 822 k.c., art. 361 k.c., art. 361 k.c.

Następca prawny pozwanego (...) S.A. w W.- (...) Centrum (...) we W. - Towarzystwo (...) S.A. w W. zaskarżając powyższy wyrok w punkcie I, III i IV zarzucił Sądowi Rejonowemu naruszenie art. 430 § 1 k.c., art. 278 § 1 k.p.c., art. 232 k.p.c. oraz art. 6 k.c.

Sąd Okręgowy przyjmując ustalenia Sądu Rejonowego za własne, zważył co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Przystępując w pierwszej kolejności do rozważenia zarzutu naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 232 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c. w ten sposób, że Sąd przerzucił ciężar dowodu, jakoby do szkody doszło z winy pracownika pozwanej ad 2 na pozwanych, podczas, gdy obowiązek ten obciążał powoda, wskazać należy, że w okolicznościach niniejszej sprawy, skoro zarówno świadek A. P. jak i świadek M. W. – kierująca samochodem - zgodnie zeznały, że wózki wjechały w samochód (vide: k. 66), a nadto w oparciu o zeznania świadka M. W. i świadka A. K. (vide: k. 100) w sposób uzasadniony, zgodny z zasadami logicznego myślenia należy wysnuć wniosek, że przedmiotowe wózki były pod kontrolą pracownika pozwanego 1 – B. K. - Sąd Rejonowy trafnie ocenił zebrany materiał dowodowy i przyjął, że powód udowodnił zgodnie z art. 6 k.c. winę pracownika pozwanej 1.

Dodać należy, że wina pracownika pozwanej 1 polegała na tym, że nie zapanował on nad stabilnym przemieszczeniem tych wózków, bowiem „wózki się rozszczępiły” i uderzyły w tył auta (vide: zeznania A. P. – k. 66). W tej sytuacji nie ma istotnego znaczenia w sprawie dla ustalenia wyłącznej winy pracownika, na ile widoczność drogi była ograniczona zaparkowanym w pobliżu zdarzenia samochodem dostawczym oraz prędkość poruszania się zarówno przedmiotowych wózków jak i samochodu w który wózki te uderzyły, tym bardziej, że w zarzutach do opinii biegłego sądowego pozwany 2 nie złożył wniosku o uzupełnienie dowodu z opinii biegłego na powyższe okoliczności.

Zatem Sąd Rejonowy nie naruszył również art. 430 k.c. oraz art. 278 § 1 k.p.c. bowiem zarzut, iż do zdarzenia doszło z wyłącznej winy pracownika pozwanej 1 jest bezpodstawny.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację pozwanego 2 jako bezzasadną.